

8-10 jaar

Gesprek: Waarom willen sommige mensen Paulus niet geloven? Welke mensen zijn nieuwsgierig naar Paulus verhaal? Hoe komt dat?

Spel: Speel het fluister-spel. Een van de kinderen bedenkt een zin. Deze zin wordt doorgefluisterd. Met welke zin eindigen jullie? Lijkt dat nog op de zin waarmee jullie zijn begonnen? Wat vindt het kind dat de zin mocht verzinnen hiervan?

Tekenen: Verhalen kun je op veel verschillende manieren vertellen. De kinderen gebruiken emoticons om een verhaal over Jezus uit te beelden. (Her)kennen de andere kinderen het verhaal?

11-12 jaar

Gesprek: De mensen in de synagoge zijn boos om het verhaal van Paulus. Zijn de kinderen ook wel eens boos als iets anders gaat dan ze gewend zijn of als ze kennen? Wanneer gebeurt dat? Hoe gaan de kinderen hiermee om?

Creatief: In het verhaal van vandaag kennen de mensen de verhalen over God. De verhalen over Jezus kennen ze niet. De kinderen werken in groepjes met een vel papier op A3-formaat. Aan de ene kant van het papier schrijven en tekenen ze de dingen waaraan ze moeten denken bij het woord 'God'. Aan de andere kant van het papier schrijven en tekenen ze de dingen waaraan ze moeten denken bij het woord 'Jezus'. Daarna vullen ze het midden van de placemat in: welke overeenkomsten zijn er tussen 'God' en 'Jezus'?

Vertelling 8–12 jaar

Paulus in de synagoge

Stel je voor, dat er een verhaal is dat je goed kent. Een verhaal dat helemaal bij jou past – als een jas, waarin je je warm en veilig voelt. Elke keer als dat verhaal verteld wordt, heb jij het gevoel: dit verhaal hoort bij mij.

Maar stel je voor, dat iemand dat verhaal begint te vertellen... je herkent de woorden en de zinnen... en dan ineens, halverwege, wordt er iets verteld dat je nog nooit gehoord hebt. Een gebeurtenis die helemaal niet bij het verhaal hoort, of in ieder geval niet voor zover jij weet. Alsof jouw verhaal ineens veranderd wordt. Alsof iemand anders wegloopt in de jas die voor jou zo warm en veilig voelde.

Misschien is dat wel wat er gebeurde, toen Paulus in de synagoge van Antiochië was. De synagoge was de plek waar Joodse mensen samenkwamen. Daar vertelde Paulus over God, die van mensen houdt. Hij vertelde:

'God heeft zijn volk bevrijd uit Egypte. Hij wees de weg naar het beloofde land, dwars door de woestijn. En later liet God beroemde koningen zalven: koning Saul en koning David.'

Ja, zullen de Joodse mensen gedacht hebben. Dát verhaal kennen we. Dat is het verhaal van ons Joodse volk. Maar toen vertelde Paulus verder:

'God heeft nog meer gedaan. Hij stuurde zijn Zoon Jezus naar de aarde. Jezus liet zien wat Gods koninkrijk betekent. Hij werd gedood, maar op de derde dag heeft God hem opgewekt uit de dood.'

Dat hadden de Joodse mensen nog nooit gehoord. Of misschien hadden ze het wel gehoord, maar ze waren er in ieder geval niet aan gewend. 'Dit is een heel ander verhaal!' riepen ze.

Maar Paulus schudde zijn hoofd. 'Als je dat denkt, begrijp je de oude profeten niet', zei hij. 'Het verhaal van Jezus hoort bij het verhaal van Israël. Het is hetzelfde verhaal!'

De Joodse mensen in de synagoge waren boos en geschrokken. Hun vertrouwde, dierbare verhaal over wat God voor hun volk gedaan had... dat kon toch niet zomaar veranderen? En dan zei Paulus ook nog dat God van alle mensen hield: van Joodse én van niet-Joodse mensen. Maar dat kon toch zomaar niet? Het voelde alsof hun eigen verhaal voor hun ogen veranderd werd. Alsof andere mensen vrolijk wegliepen in hun warme, veilige jas. 'Je moet onmiddellijk stoppen met deze verhalen!' riepen ze tegen Paulus.

Maar Paulus glimlachte alleen maar. Hij zei: 'Er is toch een oude gewoonte in Israël? Als iemand het geloof niet wil ontvangen, dan schud je het stof van je voeten en ga je verder: omdat je niets wil meenemen van het ongeloof. Dat doe ik bij jullie. Ik schud het stof van mijn voeten en ga verder. Als jullie het verhaal van Jezus niet willen horen, vertel ik het wel aan anderen. De groeten!'

Mattijs Weegenaar